

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Nazwa studiów podyplomowych: **socjoterapia**

Wymiar kształcenia (sem.): 3 semestry

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA

1. Podstawowe pojęcia socjoterapii

Cel kształcenia: zdobycie wiedzy na temat socjoterapii, jej specyfiki w relacji do innych form pomocy psychologicznej w zależności od potrzeb i typu adresatów oraz jej społecznego znaczenia; nabycie wiedzy na temat głównych celów, metod i form pracy stosowanych w socjoterapii, a także jej etapów z uwzględnieniem procesu diagnozy, projektowania i ewaluacji.

Treści merytoryczne: istota socjoterapii i jej znaczenie społeczne. Historyczne i kulturowe uwarunkowania działalności socjoterapeutycznej. Socjoterapia jako forma pomocy psychologicznej. Powiązania socjoterapii z pedagogiką, medycyną, psychologią i resocjalizacją. Cele i główne metody stosowane w socjoterapii. Diagnoza i ewaluacja w socjoterapii. Adresaci socjoterapii. Socjoterapia wśród form pomocy psychologicznej. Relacja terapeutyczna. Czynniki pomocowe w socjoterapii. Psychoedukacja w socjoterapii. Profesjonalizm socjoterapeuty. Kodeks Etyki Socjoterapeuty. Współpraca socjoterapeuty z innymi specjalistami. Możliwości certyfikacyjne w zakresie socjoterapii. Możliwości i szanse zatrudnienia socjoterapeutów oraz samozatrudnienia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową terminologię z zakresu socjoterapii; w pogłębionym stopniu źródła i miejsce socjoterapii oraz jej powiązania z pedagogiką, psychologią, medycyną, resocjalizacją; różnice między socjoterapią a innymi formami wsparcia; historyczne i kulturowe uwarunkowania działalności socjoterapeutycznej; możliwości samozatrudnienia oraz sposoby pozyskiwania środków finansowych na potrzeby realizacji działań socjoterapeutycznych.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pogłębiania świadomości swojej wiedzy i umiejętności, rozumienia potrzeby ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego, szczególnie z zakresu terapii; przyjmowania odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy; zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania etyki zawodowej wg Kodeksu Etyki Socjoterapeuty.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_WG2; SP_P7S_WK1; SP_P7S_WK3; SP_P7S_UW2; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KO1; SP_P7S_KR3.

Liczba ECTS: 2,5.

2. Wprowadzenie do Podejścia Skoncentrowanego na Rozwiązaniach

Cel kształcenia: zapoznanie z podstawami wiedzy z zakresu genezy i filozofii Podejścia Skoncentrowanego na Rozwiązaniach, stosowania wybranych technik i narzędzi w kontakcie indywidualnym i grupowym, kształtowanie umiejętności budowania prawidłowej relacji z klientem w sytuacji pomocowej.

Treści merytoryczne: źródła i podstawowe założenia PSR. Narzędzia i techniki stosowane w PSR zarówno w kontakcie indywidualnym jak i grupowym. Typy relacji terapeutycznej, w tym praca z klientem w sytuacji goszczenia. Przykłady zastosowania PSR w różnych kontekstach edukacyjnych i pomocowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe założenia PSR; na czym polega realizacja socjoterapii w oparciu o PSR; rodzaje relacji z klientem w podejściu PSR.

Umiejętności (potrafi): zastosować podstawowe techniki PSR w pracy socjoterapeutycznej; rozpoznać klienta będącego w relacji goszczenia i nawiązać z nim kontakt.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pogłębiania swojej wiedzy w zakresie wykorzystania PSR do praktyki socjoterapeutycznej.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG8; SP_P7S_WG2; SP_P7S_WG10; SP_P7S_UW7; SP_P7S_UW8; SP_P7S_KK1.

Liczba ECTS: 1,5.

3. Pedagogika wartości

Cel kształcenia: podwyższenie świadomości na temat istoty, roli zmieniających się wartości w różnych środowiskach życia, etycznych aspektów pracy socjoterapeutycznej.

Treści merytoryczne: wartości dzieci, młodzieży i dorosłych. Uwarunkowania tworzenia się i funkcjonowania wartości. Różnice postrzegania wartości przez różne kategorie wiekowe. Uwarunkowania funkcjonowania różnych wartości. Przemiany w postrzeganiu rzeczywistości wg wartości. Hierarchia wartości różnych kategorii osób. Poczucie wartości a człowieczeństwo. Zagrożenia cywilizacyjne a wartości. Socjoterapia a aksjologia. Znaczenie etyki w pracy socjoterapeutycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w pogłębionym stopniu powiązanie socjoterapii z aksjologią; zasady i normy etyczne w pracy socjoterapeutycznej; kulturowe uwarunkowania procesów edukacyjnych.

Umiejętności (potrafi): zaobserwować, zdiagnozować, racjonalnie ocenić złożone sytuacje społeczne oraz analizować motywy i wzory ludzkich zachowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, odznaczania się dojrzałością, rozważą i zaangażowaniem w realizowaniu wartości i działań socjoterapeutycznych.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG2; SP_P7S_WG11; SP_P7S_WK1; SP_P7S_UW7; SP_P7S_KR2.

Liczba ECTS: 0,5.

4. Metodyka pracy z grupą

Cel kształcenia: pogłębienie wiedzy o funkcjonowaniu uczestników w grupie socjoterapeutycznej, pracy w grupie i procesach w niej zachodzących.

Treści merytoryczne: specyfika grup terapeutycznych, socjoterapeutycznych na tle innych grup. Proces grupowy. Role w grupie i radzenie sobie z nimi. Procesy zachodzące w grupie. Metody i techniki pracy grupowej i ich dostosowanie do różnych grup odbiorców. Trudności pracy w grupie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w pogłębionym stopniu metodykę pracy z grupami, role grupowe, specyfikę pracy na procesie i fazy rozwoju grupy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać wiedzę na temat ról grupowych i procesu grupowego do optymalizowania efektów pracy socjoterapeutycznej; prezentować własne pomysły, sugestie i wątpliwości dotyczące sytuacji zaistniałych podczas pracy grupowej; komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych, trudu i odznaczania się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG8; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW4; SP_P7S_UK1; SP_P7S_KR1.

Liczba ECTS: 1,5.

5. Pedagogika rodziny

Cel kształcenia: przedstawienie wiedzy na temat rodziny jako grupy i instytucji opiekuńczo-wychowawczej (z uwzględnieniem jej alternatywnych form), ukazanie przykładów i omówienie wyników badań empirycznych nad wychowawczym funkcjonowaniem rodziny współczesnej w różnych jej wymiarach, przekazanie wiedzy na temat form profilaktyki, wsparcia i pomocy rodzinom dysfunkcyjnym.

Treści merytoryczne: mozaikowość i koloryt współczesnej rodziny. Współczesne modele macierzyństwa i ojcostwa. System i formy wsparcia rodziny (instytucje, organizacje, programy). Elementy TSR-u w pracy z rodziną. Współpraca środowiskowa z rodziną.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w pogłębionym stopniu różne środowiska wychowawcze, ich specyfikę i procesy w nich zachodzące.

Umiejętności (potrafi): obserwować, wyszukiwać, przetwarzać informacje na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z perspektywy rodziny; dobierać środki i metody do pracy z udziałem rodziców i opiekunów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny; inicjowania działań na rzecz rodziny i środowiska społecznego.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG9; SP_P7S_UW1; SP_P7S_UW9; SP_P7S_KR3; SP_P7S_KO2.

Liczba ECTS: 2,0.

6. Praca z dziećmi ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi

Cel kształcenia: zdobycie wiedzy na temat diagnozy dziecka, charakterystyki funkcjonowania dzieci z niepełnosprawnością a także opieki i metod pracy z dziećmi ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi.

Treści merytoryczne: dziecko i rodzina w procesie diagnozy. Dziecko z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, umiarkowanym, znacznym i głębokim – charakterystyka funkcjonowania. Dziecko z zaburzeniami ze spektrum autyzmu – autyzm dziecięcy, autyzm atypowy, Zespół Aspergera – charakterystyka zaburzeń, funkcjonowanie dziecka w środowisku szkolnym i pozaszkolnym. Opieka nad dzieckiem ze zróżnicowanymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi. Współpraca rodziców/opiekunów ze specjalistami pracującymi z dzieckiem. Dziecko ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi w różnych placówkach oświatowych i pomocowych. Praca z dzieckiem - trening umiejętności społecznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): cele, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, opiekuńczo-wychowawczych, pomocowych, w których realizowana są zajęcia adresowane do dzieci ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi; istotę funkcjonowania dzieci z niepełnosprawnością, zna strategię pracy w zakresie nauczania podstawowych umiejętności społecznych dzieci ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi; funkcjonowanie dzieci ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi.

Umiejętności (potrafi): sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami zaangażowanymi w pracę z dziećmi ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi oraz osobami spoza tego grona, np.: rodzicami, kolegami; potrafi pracować w zespole.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, oznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań opiekuńczych.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG6; SP_P7S_WG9; SP_P7S_WG10; SP_P7S_UK1; SP_P7S_UO1; SP_P7S_KR2.

Liczba ECTS: 1,5.

7. Metodyka socjoterapii i superwizja zajęć

Cel kształcenia: wysoka świadomość, umiejętności i odpowiedzialności prowadzenia zajęć socjoterapeutycznych.

Treści merytoryczne: teoria uczenia się, teoria wychowania i ich zastosowanie w praktyce socjoterapeutycznej. Superwizja i jej znaczenie. Relacja terapeutyczna. Ćwiczenia pozwalające na wczucie się uczestników w różne sytuacje których mogą doświadczyć uczestnicy, w tym także tych szczególnie trudnych. Dzielenie się własnymi doświadczeniami z prowadzenia zajęć w grupach i z bycia uczestnikami grupy (np. podczas treningu interpersonalnego). Prowadzenie zajęć pod superwizją. Zabiegi metodyczne w trakcie prowadzenia zajęć. Zagadnienie współpracy socjoterapeuty z opiekunem/rodzicem podopiecznego/pacjenta.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): strategię pracy, które mogą być stosowane w socjoterapii; teorię wychowania i uczenia się oraz ich zastosowanie w praktyce.

Umiejętności (potrafi): generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów w pracy z grupą i poszczególnymi jej uczestnikami i prognozować przebieg ich rozwiązania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych co wykorzystuje przy programowaniu socjoterapeutycznym; wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, dobierając środki i metody w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych, np. socjoterapeutycznych tworząc scenariusze zajęć, dobierając metody, środki i prowadząc zajęcia; udzielać informacji zwrotnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu, korzystania z superwizji; przekonania o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; odznaczania się odpowiedzialnością

za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi dla których działa i podejmowane wyzwania, np. w zakresie socjoterapii.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG7; SP_P7S_WG8; SP_P7S_UW8; SP_P7S_UW9; SP_P7S_UK1; SP_P7S_KK2; SP_P7S_KR3; SP_P7S_KO1.

Liczba ECTS: 3,5.

8. Diagnoza, korektura i sporządzanie programów socjoterapeutycznych

Cel kształcenia: absolwent zdobywa wiedzę na temat diagnozowania socjoterapeutycznego, korektury oraz sporządzania profesjonalnych programów socjoterapeutycznych.

Treści merytoryczne: narzędzia sporządzania diagnoz indywidualnych i grupowych. Sporządzanie diagnoz dla dzieci i młodzieży oraz osób dorosłych. Korektura socjoterapeutyczna. Istota programu socjoterapeutycznego. Zasady tworzenia programów. Cele zajęć i programów. Moduły zajęć. Struktura programów socjoterapeutycznych. Zasady prawa autorskiego w kontekście opracowywania programu socjoterapeutycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w pogłębionym stopniu specyfikę diagnozy socjoterapeutycznej, technikę jej realizacji, sporządzania w oparciu o nią korektury oraz programu socjoterapeutycznego; zasady prawa autorskiego.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać, wyszukiwać, przetwarzać wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki i powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów, a także diagnozowania i projektowania zajęć socjoterapeutycznych; w pogłębionym stopniu obserwować, diagnozować, racjonalnie oceniać złożone sytuacje edukacyjne oraz analizować motywy i wzory ludzkich zachowań co jest niezbędne przy sporządzaniu diagnozy socjoterapeutycznej i śledzenia procesu socjoterapeutycznego w trakcie zajęć; generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych co wykorzystuje przy programowaniu socjoterapeutycznym; wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, dobierać środki i metody w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych, tworzyć moduły zajęć, scenariusze zajęć, dobierać metody, techniki i środki w pracy socjoterapeutycznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego rozumienia swojej wiedzy i umiejętności oraz potrzeby ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego; przyjmowania odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których podejmuje wyzwania w zakresie socjoterapii i innych zagrożeń życia; rozważnego, dojrzałego zaangażowania w projektowanie planowaniu i realizowanie działań socjoterapeutycznych.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG3; SP_P7S_WK3; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW6; SP_P7S_UW8; SP_P7S_UW9; SP_P7S_KK1; SP_P7S_KO1; SP_P7S_KR2.

Liczba ECTS: 2,5.

9. Psychologia kliniczna

Cel kształcenia: nabycie podstawowej wiedzy dotyczącej symptomów zaburzeń psychicznych dzieci i młodzieży oraz przyczyn ich powstawania, jak również umiejętności ich rozróżniania i reagowania na ich przejawy.

Treści merytoryczne: w trakcie wykładów uczestnicy zapoznają się z obszarem problemu, którym zajmuje się psychologia kliniczna: pojęciem normy zdrowia psychicznego oraz symptomów jego zaburzeń. Zostaną przedstawione kryteria diagnostyczne najczęściej występujących zaburzeń psychicznych u dzieci i dorosłych. Omówione zostaną podstawowe narzędzia diagnostyczne stosowane w psychologii klinicznej. Uczestnik zapozna się z wiedzą dotyczącą uwarunkowań zaburzeń psychicznych wynikających ze stresu środowiskowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcie normy zdrowia psychicznego i zaburzenia psychicznego; zakres problematyczny psychologii klinicznej; podstawowe zaburzenia psychiczne u dzieci i dorosłych, podstawowe narzędzia diagnostyczne stosowane w diagnozie psychologicznej i omawia wpływ czynników stresogennych na powstawanie zaburzeń psychicznych; kim jest psycholog kliniczny i w jaki sposób w przyszłości może z nim współpracować realizując zajęcia socjoterapeutyczne.

Umiejętności (potrafi): wskazać symptomy zaburzeń psychicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu; dostrzeżenia i zareagowania na przejawy zaburzeń psychicznych u człowieka.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_WG4; SP_P7S_WG7; SP_P7S_WG10; SP_P7S_UW6; SP_P7S_KK2; SP_P7S_KO1.

Liczba ECTS: 1,5.

10. Trening interpersonalny

Cel kształcenia: rozwijanie kompetencji interpersonalnych ważnych w relacji pomagania, rozumienia zachowań własnych i innych osób, doświadczenie procesu grupowego, zebranie informacji zwrotnych na temat funkcjonowania w grupie.

Treści merytoryczne: podniesienie świadomości swojego sposobu funkcjonowania, doskonalenie umiejętności wyrażania myśli i uczuć, rozumienia zachowań własnych i innych osób, wgląd we własne emocje i procesy poznawcze. Rozwijanie umiejętności skutecznego słuchania, rozumienie motywów działania i emocji innych ludzi, budowanie kontaktu i porozumienia z innymi oraz pogłębianie postawy szacunku i zrozumienia dla różnorodności, wrażliwości na inne osoby, rozwijanie inteligencji emocjonalnej, zwiększanie empatii wobec przeżywanych emocji i potrzeb innych; rozwijanie umiejętności przyjmowania i udzielania informacji zwrotnych oraz pogłębienie świadomości swoich mocnych stron i obszarów do rozwoju.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę treningu interpersonalnego jako grupowej metody pracy.

Umiejętności (potrafi): w pogłębionym stopniu obserwować, racjonalnie oceniać złożone sytuacje edukacyjne oraz analizować motywy i wzory ludzkich zachowań; w sposób klarowny i spójny udzielać informacji zwrotnej; pracować w zespole; twórczo animować prace nad własnym rozwojem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego rozumienia potrzeby ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG8; SP_P7S_UW6; SP_P7S_UK1; SP_P7S_UO1; SP_P7S_UU1; SP_P7S_KK1.

Liczba ECTS: 2,5.

11. Elementy terapii zajęciowej

Cel kształcenia: rozszerzenie wiedzy na temat terapii zajęciowej i umiejętności przekazywania tej wiedzy podopiecznym.

Treści merytoryczne: istota terapii zajęciowej. Metody, techniki i formy. Metodyka prowadzenia terapii zajęciowej. Diagnostyczno-terapeutyczna i rozwojowo-edukacyjna/rozwój zainteresowań. Terapia zajęciowa adresowana do różnych grup odbiorców. Terapia zajęciowa w socjoterapii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w pogłębionym stopniu terapię zajęciową, metody i techniki oraz formy jej realizacji.

Umiejętności (potrafi): wybrać i zastosować środki i metody z terapii zajęciowej do realizacji celów realizowanych w ramach zajęć socjoterapeutycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych, aktywności i trudu oraz odznaczania się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG4; SP_P7S_UW9; SP_P7S_KR1.

Liczba ECTS: 0,5.

12. Metodyka pracy z młodzieżą zagrożoną niedostosowaniem

Cel kształcenia: zapoznanie z zagadnieniem niedostosowania społecznego, diagnozy oraz metod pracy z dziećmi zagrożonymi niedostosowaniem przy uwzględnieniu wsparcia rodziców i opiekunów.

Treści merytoryczne: definicja i charakterystyka zagrożenia niedostosowaniem społecznym w ujęciu diagnostycznym. Różnica pomiędzy niedostosowaniem społecznym a zagrożeniem niedostosowaniem społecznym. Metody pracy z dzieckiem zagrożonym niedostosowaniem społecznym. Planowanie oddziaływań terapeutycznych adresowanych do dziecka zagrożonego niedostosowaniem społecznym w ujęciu indywidualnym oraz systemowym. Poprawna relacja z dzieckiem zagrożonym niedostosowaniem społecznym jako element procesu terapeutycznego. Instytucje i inne podmioty działające w obszarze kształcenia, wychowania i opieki adresowanej do dzieci zagrożonych niedostosowaniem oraz mających orzeczenie o niedostosowaniu. Wsparcie rodziców dzieci zagrożonych niedostosowaniem społecznym. IPET i WOPFU dla ucznia z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego ze względu na zagrożenie niedostosowaniem społecznym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcie i charakterystykę zagrożenia niedostosowaniem społecznym w ujęciu diagnostycznym oraz różnicę pomiędzy niedostosowaniem społecznym a zagrożeniem niedostosowaniem społecznym; metody pracy wykorzystywanych w pracy młodzieżą zagrożoną niedostosowaniem; cele

i funkcjonowanie instytucji działających na rzecz dzieci zagrożonych niedostosowaniem oraz dzieci z orzeczeniem o niedostosowaniu.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną w celu stworzeniu planu pracy terapeutycznej dla dziecka po zapoznaniu się z orzeczeniem; wybrać i zastosować środki i metody pracy z młodzieżą zagrożoną niedostosowaniem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_WG4; SP_P7S_WG6; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW9; SP_P7S_KK2.

Liczba ECTS: 1,5.

13. Seminarium

Cel kształcenia: absolwent ma świadomość potrzeby prowadzenia badań nad swoją działalnością pomocową w celu ciągłego doskonalenia swojego warsztatu pracy.

Treści merytoryczne: metodologiczne podstawy pracy. Struktura pracy. Techniczna strona pracy. Analiza części teoretycznej pracy. Analiza części praktycznej pracy. Wnioski i postulaty. Bibliografia. Zasady prawa autorskiego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w pogłębionym stopniu specyfikę przedmiotową i metodologiczną pedagogiki, procedurę badawczą, metody, techniki, dokumentowanie, analizę, wnioski, postulaty, prognozowanie; zasady prawa autorskiego.

Umiejętności (potrafi): w sposób klarowny, spójny, precyzyjny wypowiadać się w mowie i w piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych, korzystając z dorobku pedagogiki jak i innych dyscyplin; prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popierać je rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi, niezbędnymi w praktyce socjoterapeutycznej; formułować problemy badawcze, opracowywać i interpretować wyniki badań, wyciągać wnioski; generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów w pracy z grupą i poszczególnymi jej uczestnikami i prognozować przebieg ich rozwiązania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych co wykorzystuje przy programowaniu socjoterapeutycznym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy, podejmowania decyzji i prowadzenia działań oraz ich skutków czując się odpowiedzialnym wobec ludzi, dla których działa.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG3; SP_P7S_WK2; SP_P7S_UW3; SP_P7S_UW4; SP_P7S_UW5; SP_P7S_UW8; SP_P7S_KO1.

Liczba ECTS: 3,0.

14. Metodyka Treningu Umiejętności Społecznych

Cel kształcenia: zapoznanie z metodą Treningu Umiejętności Społecznych i jej narzędziami służącymi wzmacnianiu i/lub nabywaniu umiejętności społecznych przez dzieci i dorosłych.

Treści merytoryczne: model kształtowania umiejętności społecznych. Trening Umiejętności Społecznych – Metody planowania przebiegu zajęć w zakresie TUS i zasady doboru osób do grupy. Zapoznanie się z narzędziami służącymi wzmacnianiu umiejętności społecznych i ich zastosowania w pracy z różnymi adresatami TUS. Przygotowanie planu zajęć TUS.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodę Treningu Umiejętności Społecznych i jej zastosowanie do różnych grup odbiorców.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki i powiązanych z nią dyscyplin w celu diagnozowania dzieci i dorosłych w zakresie ich umiejętności społecznych i projektowania działań z wykorzystaniem metody TUS; generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów w pracy z grupą prowadząc Trening Umiejętności Społecznych i prognozować przebieg ich rozwiązania oraz przewidywać skutki planowanych działań; wybrać i zastosować właściwe narzędzia do realizacji zadań realizowanych w ramach Treningu Umiejętności Społecznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjmowania odpowiedzialności za własne przygotowanie do realizacji zajęć w ramach Treningu Umiejętności Społecznych.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG8; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW8; SP_P7S_UW9; SP_P7S_KO1.

Liczba ECTS: 1,5.

15. Praktyka

Cel kształcenia: absolwent ma wysoką świadomość potrzeby konfrontowania swojej wiedzy i umiejętności wyniesionych z zajęć w pracy socjoterapeutycznej.

Treści merytoryczne: zapoznanie się z placówkami realizującymi formy pomocy socjoterapeutycznej. Obserwacja zajęć socjoterapeutycznych. Przygotowywanie zajęć. Uczestniczenie w zajęciach. Samodzielne prowadzenie zajęć. Superwizowanie zajęć. Przygotowanie dokumentacji z zajęć i całej praktyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w pogłębionym stopniu cele, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, opiekuńczo-wychowawczych, pomocowych, w których odbywa się socjoterapia; w pogłębionym stopniu zasady i normy etyczne oraz etykę zawodową w zakresie socjoterapii.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać i integrować wiedzę teoretyczną w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych także diagnozowania i projektowania działań; generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych wykorzystywanych przy programowaniu socjoterapeutycznym; wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, dobierać środki i metody w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych, tworzyć moduły zajęć, scenariusze zajęć, dobierać metody, techniki i środki w pracy socjoterapeutycznej; pracować w zespole.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjmowania odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i działania oraz ich skutki, odpowiedzialność wobec ludzi dla których podejmuje wyzwania w zakresie socjoterapii innych zagrożeń życia; podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych, aktywności, trudu i wytrwałości w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w dziedzinie pedagogiki a w tym socjoterapii; utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, rozważa, dojrzałości i zaangażowania w projektowaniu planowania i realizowaniu działań socjoterapeutycznych; przestrzegania i rozwijania etyki zawodowej, poprzez przestrzeganie zasad i norm etycznych; inicjowania działań na rzecz środowiska społecznego i interesu publicznego.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG6; SP_P7S_WG11; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW8; SP_P7S_UW9; SP_P7S_UO1; SP_P7S_KO1; SP_P7S_KO2; SP_P7S_KR1; SP_P7S_KR2; SP_P7S_KR3.

Liczba ECTS: 6,5.

16. Profilaktyka społeczna

Cel kształcenia: absolwent ma wysoką świadomość istoty i konieczności prowadzenia profilaktyki wobec dzieci i młodzieży. Wie jakie miejsce zajmuje socjoterapia w działaniach profilaktycznych oraz jest przygotowany do pozyskiwania środków na realizacji działań profilaktycznych oraz podejmowania działań w ramach procedury Niebieskiej Karty.

Treści merytoryczne: Terminologia używana we współczesnej profilaktyce oraz poziomy i strategię profilaktycznych. Przykłady projektów profilaktycznych. Socjoterapia w kontekście działań profilaktycznych. Pozyskiwanie finansów na realizację zajęć socjoterapeutycznych ze środków miejskich. Rola profilaktyki. Profilaktyka przemocy w rodzinie. Procedura Niebieskiej Karty.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): terminologię dotyczącą profilaktyki; specyfikę działań profilaktycznych, strategię profilaktyczną i poziomy profilaktyki; zna powiązania profilaktyki z socjoterapią; specyfikę funkcjonowania rodzin z problemem przemocy; uczestników działań realizowanych w ramach procedury Niebieskiej Karty; podstawowe zasady pozyskiwania środków na realizację programów socjoterapeutycznych.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu profilaktyki w celu optymalizowania działań podejmowanych w ramach socjoterapii; posługiwać się wiedzą z zakresu specyfiki funkcjonowania rodzin z problemem przemocy oraz wiedzą z zakresu procedury Niebieskiej Karty w celu przeciwdziałania przemocy w rodzinie; pracować w grupie roboczej powołanej w ramach procedury Niebieskiej Karty.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zasięgania opinii ekspertów ds. przeciwdziałania przemocy; odznaczania się odwagą, dojrzałością, zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań

w tym reagowaniu na symptomy przemocy w rodzinie; inicjowania działań profilaktycznych na rzecz środowiska społecznego i interesu publicznego.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_WG4; SP_P7S_WG9; SP_P7S_WG10; SP_P7S_WK3; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW7; SP_P7S_UO1; SP_P7S_KK2; SP_P7S_KR1; SP_P7S_KO2.

Liczba ECTS: 1,5.

17. Trening pracy nad sobą

Cel kształcenia: podniesienie świadomości własnych zasobów i określenie obszarów wymagających pracy, wzmocnienia ważnych z punktu widzenia przyszłej aktywności zawodowej.

Treści merytoryczne: odkrywanie i wzmacnianie kompetencji pomocnych w pracy socjoterapeutycznej (aktywne słuchanie, blokady komunikacyjne, zadawanie skutecznych pytań, informacje zwrotne, udzielanie wsparcia, komunikacja pozawerbalna). Ćwiczenie uważności w relacji ze sobą i innymi (mindfulness). Skonfrontowanie własnych celów zawodowych z wyznawanymi wartościami (z zastosowaniem narzędzi coachingowych) oraz określenie własnego stylu motywacyjnego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): fazy rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, psychicznym i społecznym; podstawowe zasady tworzenia różnych form przedsiębiorczości w kontekście działalności socjoterapeutycznej.

Umiejętności (potrafi): w sposób klarowny wypowiadać się na temat sytuacji zaistniałych podczas zajęć i uzasadniać swój punkt widzenia; zaprezentować własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii; udzielać informacji zwrotnej; twórczo animować prace nad własnym rozwojem.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG6; SP_P7S_WK3; SP_P7S_UW3; SP_P7S_UW4; SP_P7S_UK1; SP_P7S_UU1; SP_P7S_KK1.

Liczba ECTS: 1,0.

18. Psychologia rozwojowa

Cel kształcenia: poznanie podstawowych mechanizmów rozwoju człowieka i wzbogacenie wiedzy na temat kształtowania się zasobów poznawczych, emocjonalnych i społecznych, tworzenie refleksyjnego podejścia do rozwoju człowieka opartego na wnikliwej analizie jego potencjału i świadomego kształtowania rozwoju.

Treści merytoryczne: w ramach wykładów przekazana zostanie wiedza na temat podstawowych pojęć związanych z rozwojem człowieka i kształtowaniem się jego osobowości oraz wybrane zagadnienia związane z rozwojem poznawczym, emocjonalnym, społecznym i osobowym: przedmiot i zastosowanie psychologii rozwoju, mózgowe podstawy rozwoju, rozwój myślenia i rozumienia w ujęciu poznawczo-rozwojowym i psychometrycznym, rozwój emocjonalny i uzyskiwanie dojrzałości emocjonalnej w cyklu życia, rozwój przywiązania jako fundamentu dla kształtowania się tożsamości i budowania relacji społecznych, osobowość w ujęciu psychodynamicznym, behawioralnym i społeczno-poznawczym oraz jej rozwój w cyklu życia, klasyczne i współczesne ujęcia tożsamości (kategorialna, narracyjna, dialogowa), rozwój tożsamości w relacji z obiektem, rozwój społeczny - inteligencja społeczna a kształtowanie kompetencji społecznych, zachowania prospołeczne, altruizm i agresja. W trakcie ćwiczeń słuchacze zapoznają się szczegółowo z wybranymi zagadnieniami rozwoju. Będą też mogli przeanalizować zaburzenia rozwojowe, które mogą stać się przyczyną problemów wychowawczych zarówno w szkole jak i w rodzinie. Szczególny nacisk zostanie położony na zagadnienia kształtowania się tożsamości indywidualnej i społecznej jako czynnika rozwoju dojrzałej osobowości. Przedmiotem pracy będą materiały w formie studiów przypadku: specyficzne trudności w uczeniu się, inteligencja i zaburzenia jej rozwoju, specyficzne wzorce problemów w rozwoju emocjonalnym - nadpobudliwość psychoruchowa i zahamowanie emocjonalne, specyficzne wzorce w kształtowaniu się tożsamości - autonomia a osobowość symbiotyczna, okres dojrzewania jako krytyczny dla rozwoju tożsamości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia dotyczące rozwoju; przedmiot psychologii rozwojowej; mechanizmy związane z rozwojem sfery poznawczej, emocjonalnej i społecznej; jakie czynniki wpływają na rozwój dojrzałej osobowości oraz powstawanie zaburzeń rozwojowych; biologiczne, psychologiczne i społeczne podstawy rozwoju.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii rozwojowej w sytuacjach konfrontacji ze zjawiskami typowymi, ale też w sytuacjach nietypowych, które wymagają refleksji

i indywidualnego podejścia; argumentować i wyjaśniać zjawisko rozwoju osobowego; poddać analizie czynniki wpływające na rozwój i jego zaburzenia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): większego wglądu we własne dyspozycje i możliwości rozwojowe co wpływa na jego gotowość do pogłębiania wiedzy psychologicznej z zakresu rozwoju i osobowości.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_WG4; SP_P7S_WG5; SP_P7S_WG7; SP_P7S_UW2; SP_P7S_UW3; SP_P7S_UW7; SP_P7S_KK1.

Liczba ECTS: 2,5.

19. Psychologia uzależnień

Cel kształcenia: podwyższenie świadomości na temat istoty uzależnienia, funkcjonowania rodziny z problemem uzależnień i możliwych form wsparcia.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia psychologii uzależnień. Uzależnienia w klasyfikacji ICD 10. Mechanizmy uzależnień. Rodzaje uzależnień. Istota uzależnień. Determinanty uzależnień. Strategie leczenia uzależnień. Specyfika funkcjonowania rodziny z problemem uzależnień, w tym role, zjawisko współuzależnienia. Instytucje oferujące wsparcie. Leczenie. Socjoterapia jako forma wsparcia w omawianym kontekście.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową terminologię z zakresu psychologii uzależnień; przedmiot psychologii uzależnień; instytucje i podmioty zajmujące się wspieraniem osób z rodzin z problemem alkoholowym; specyfikę funkcjonowania rodziny z problemem uzależnienia; podmioty działające na rzecz osób uzależnionych i członków rodzin.

Umiejętności (potrafi): obserwować i wstępnie szacować symptomy uzależnienia i/lub współuzależnienia; generować oryginalne pomysły pracy z dziećmi prezentującymi role w rodzinach z problemem alkoholowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu w pracy z osobami z rodzin z problemem alkoholowym.

Symbole efektów uczenia się dla studiów podyplomowych: SP_P7S_WG1; SP_P7S_WG4; SP_P7S_WG6; SP_P7S_WG9; SP_P7S_WG10; SP_P7S_UW6; SP_P7S_UW8; SP_P7S_KK2.

Liczba ECTS: 1,5.

20. Egzamin końcowy

Cel kształcenia: celem egzaminu końcowego jest sprawdzenie wiedzy słuchaczy, nabytej w trakcie uczestnictwa w studiach podyplomowych z Socjoterapii.

Egzamin będzie odbywać się w formie ustnej. Podczas egzaminu słuchacz odpowiada na trzy pytania, których zakres merytoryczny dotyczy wszystkich realizowanych przedmiotów. Ocena z egzaminu jest średnią arytmetyczną ocen z odpowiedzi na zadane pytania. Ocenę ukończenia studiów podyplomowych stanowi suma: 0,6 oceny stanowiącej średnią arytmetyczną ocen ze wszystkich egzaminów oraz zaliczeń na ocenę przedmiotów niekończących się egzaminem (uzyskanych w ciągu całego okresu studiów), 0,2 oceny pracy końcowej, 0,2 ostatecznej oceny egzaminu końcowego.

Na świadectwie ukończenia studiów podyplomowych z Socjoterapii wpisuje się ostateczny wynik studiów wyrównany do pełnej oceny według zasady: do 3,50 – dostateczny; od 3,51 do 4,50 – dobry; od 4,51 – bardzo dobry.

Liczba ECTS: 1,0.

